

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA .....

Prețul abonamentului:		Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrațiunii „ TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:	
Pe un an	240 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concursuri, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei.	
Pe jumătate de an	120 „			
Pe un pătrar de an	60 „			
Un număr	5 Lei.			
Pentru străinătate pe un an	300 Lei.			

Cler și popor.

În limbajul bisericesc, *popor* înseamnă mulțimea credincioșilor, turma cuvântătoare, față cu ierarhia, cuprinsă în numirea de *cler*.

Cler și popor, aceste două nume nu au ascuns vre-odată tabere de adversari reciproci, sau măcar antagoniste. Elemente componente ale aceleiași Biserici, ele au avut totdeauna aceeași soartă comună, înfruptându-se din aceleași puține bucurii de-alungul veacurilor, și mai ales împărțind același necaz secular.

Legislația noastră bisericească, bazată pe canoanele ce-și iau viața din duhul sfințelor Scripturi, a dat și a recunoscut poporului o largă participare în viața bisericească, atât în cărmuirea acesteia, cât mai ales în gospodărirea avutului ei. Nu e nevoie să recurgem la exemplele istoriei, căci e suficient să cităm actuala lege de organizare bisericească, și iată ne-am convins pe deplin de adevărul acesta.

Cu atât dar se pare mai nepotrivită lupta surdă ce a început în unele părți împotriva mirenilor în biserică. „Mireni”, — de aici „mirenismul”, — sunt elita conducătoare a poporului credincios pe care-l văzurăm și îl știm element component, în chip necesar, al trupului Bisericii. În țările cu normală conducere și cu mentalitate serioasă — inclusiv în țara noastră — nicăiri acest „mirenism” nu s'a arătat ostil Bisericii, mai precis ierarhiei bisericești. Deci murmurul preoțimei împotriva mirenilor din conducerea Bisericii este tot atât, ba chiar mai nelogic de cât se poate imagina.

O undă rătăcită s'a putut înregistra în următoarele împrejurări, și aici la noi. Pentru

ziua de Luni, 30 Iulie P. S. Episcop diecezan a conchemat la Caransebeș pe delegații preoțimii din fiecare tract protopopesic din eparhie. Într-o familiară și cu atât mai agreabilă împreună lucrare s'a hotărât punerea temeliei unui fond de ajutorare reciprocă în cazuri de deces.

Intrunirea a avut darul să creeze o atmosferă prielnică unor preocupări înalte și de frumos caracter creștinesc; a fost precedată și urmată de anumite sfaturi și îndemnuri date de Prea Sfințitul episcop preoțimei, în prezența consilierilor și a secretarului eparhial.

Această memorabilă ședință a fost precedată de o alta, cu caracter mai puțin important, de ordin administrativ. În această adunare, a tuturor preoților prezenți, s'a ivit această lividă buruiiană, a amintitului antagonism, neștiut până astăzi la noi. Nu mai amintim amănunte, faptul s'a consumat; el însă pare a deschide o eră nedorită în viața bisericii noastre, și așa destul de sbuciumată...

Se dorește eliminarea mirenilor din Biserică? Dar aceasta ar însemna nu numai o luptă absurdă, ci și renegarea unui trecut, care arată pe popor concrescut cu grijile și durerile Bisericii. Căci să pomenim numai de colaboratorii lui Șaguna, de un Gheorghe Ioanoviciu, Vincențiu Babeș etc. ori aici la noi Ștefan Petrovici, Coriolan Bredicianu, Mocsonyi, Hatieg etc. nu au adus ei Bisericii aport incomparabil mai mare decât sute de preoți anonimi?! Nu, nu se dorește la noi aceasta: la noi unde poporul aduce daruri și poartă sarcini în biserică are aceeași putere să îndrumeze destinele ei, ca și antecesorii săi iluștrii. Vocile răgușite nu au niciodată sorți de viață.

Vizitații canonice.

Episcopii, ca urmași direcți și legiuitori ai sfinților apostoli, în virtutea demnității și sublimității poziției lor în biserica lui Hristos — fiind ei prin hirotonie „icoana vie a lui Dumnezeu pe pământ“ și posedând plenitudinea darului divin, — datori sunt ca această minunată bogăție de daruri să o reverse și împărtășească tuturor păstorilor lor.

După cum preotul e dator să cerceteze ducând binecuvântare și sfințire chiar și în cea mai umilă colibă delă capătul sau marginea satului său, totasemenea incumbă și episcopului datoria de a cerceta baremi odată în cursul păstoririi și pe credincioșii din cele mai îndepărtate colțuri ale eparhiei Sale, căci mari și binecuvântate sunt urmările acestor cercetări.

În cazul că aceste cercetări nu ar fi realizabile, e satisfăcătoare și cercetarea baremi a locurilor celor mai expuse.

Cine cunoaște mai deaproape mulțimea îndatoririlor și agendelor episcopale, nu va pretinde unui episcop să fie mereu pe drumuri, în vizitații canonice nesfârșite, — căci „osteneală și supărare“ are și la centru, la reședință, — și neconținute „năvăliri asupra în toate zilele“, — iar în gând are vecinic „grija tuturor bisericilor“.

Această grijă neîntreruptă îl mână uneori pe episcop în așa numitele: vizitații canonice, ca să se convingă „de visu“ de starea faptică a bisericilor, să se convingă despre modul cum sunt ele conduse de subalterni, de mandatarii săi; — de preoți; — să mai îndrepteze unde este ceva de îndreptat, să răscolească cu cuvântul înalt și autoritar sufletele abătute sau recite și să readucă iarăși la Domnul pe cei înstrăinați.

Cuvântul unui singur preot — ori cât de avântat, ori cât de cald, ori cât de documentat și mișcător ar fi el — nici pe departe nu poate avea în suflete acel ecou, acel efect ce-l produce cuvântul unui episcop.

*

Sâmbătă, în 28 Iulie a. c., P. S. Sa părintele episcop Vasile însoțit de P. On. D. Romul Ancușa cons. ref.-ep. și diaconul T. Roșca au plecat în vizitație canonică la Buziaș.

În Buziaș Prea Sfinția Sa și suita sunt întâmpinați de primpretorul Ion Duicu, Dl primar Teodor Stănescu, col. în penzie; Dl notar local și de întreg consiliul comunal. Aici Dnul primpretor în cuvinte alese bineven-tează pe P. S. Sa. Ajungând în fața bisericii, P. On. D. protopresbiter tractual Ioan Geția

prezintă raportul despre situația credincioșilor, iar preotul local romano-catolic. N. Muzzar adresează câteva cuvinte de dragoste creștinească. La toți le răspunde P. S. Sa mulțumindu-le pentru primirea ce l s'a făcut cu atâtea însuflețire.

Dupăce muzica militară din băile Buziaș intonează o rugăciune, P. S. Sa intră în sfânta biserică unde se oficiază un mic serviciu.

După acestea părintele episcop este condus cu Litie la locuința P. On. D. prot. I. Geția. Seara întru târziu, buziesenii au ținut să-și manifeste dragostea lor față de Arhiereu, prin serenadele date de muzica militară și corul mixt de țărani condus cu multă măestrie de tânărul inv. N. Ghilezan.

În mod impresionant a vorbit la serenadă în numele corului, țărănul N. Pisat. P. S. Sa mulțumindu-le, le-a împărțit binecuvântarea arhierească.

Duminecă dimineața se începe sf. Liturghie la ora fixată. Pontifică P. S. Sa, înconjurat de protopresbiterii R. Ancușa, I. Geția; preoții: A. Ciocoi, E. Pirtea, T. Radulescu, A. Barbulescu și diaconul T. Roșca. În decursul sfintei Liturghii cand. de preoție Alex. Nicolici a fost hirotonit întru diacon.

La priceasnă P. S. Sa predică despre desăvârșirea vieții omenești, prin cuvântul lui Dumnezeu. Răspunsurile liturgice, le-a dat corul mixt local.

La liturghie, printre mulțimea de oaspeți am remarcat pe: Dl director Dr. Petru Barbu dela Academia noastră teologică, Dr. N. Botiș, dir. acad. teol. Arad, Dr. N. Popoviciu profesor în Arad, pr. I. Mălăescu T. Jucu, pr. Gh. Georgescu București, A. Iamandı Buzău, Dr. V. Mercea, Dr. D. Borca și P. Rămneanțu deputați sinodali.

După masă, P. S. Sa însoțit de P. O. protopop, I. Geția primpretorul și primarul locului, precum și de deputații sinodali de mai sus, a vizitat comuna mixtă *Silagi*.

Aici înalții oaspeți au fost întâmpinați de preotul Nicolae Drăgan, care prezintă starea despre mișcarea populației.

Pe fețele credincioșilor noștri de acolo, — cari tixiseră biserica — am citit atunci multă bucurie și multă satisfacție sufletească văzându-și arhipăstorul în mijlocul lor servind vecernia încunjurat de un sobor de preoți.

Iar la sfârșitul serviciului când Prea Sfințitul începă cuvântarea — fiecare propoziție fiecare cuvânt era sorbit de ascultători cu răsufare oprită, cu atâta poftă, cu atâta nesaț.

A fost o cuvântare adevărat arhierescă. Știind că în acea comună sunt și frați dela „strana stângă“ dintre cari mulți erau de față împreună cu preotul lor — a vorbit despre adevăritatea ortodoxiei, a credinței noastre străbune,

Vorbirea a fost caldă, fără patimă adecă neajignitoare și totuși atât de convingătoare.

Frumoasa apologie a adevărității și curățeniei credinței ortodoxe a fost ținută la înălțime. Pe unele locuri devenise un imn de slavă adus religiei creștine a răsăritului; — a acelu răsărit în care a viețuit și predicat Mântuitorul udându-l cu sfânt sângele Său. — a acelu răsărit carele el mai întâi a cunoscut și știut învățătura adevărată, legea noastră a Domnului, — a acelu răsărit care mai târziu tot el a dus-o, a transplantat-o și în alte părți, — a acelu răsărit care și astăzi o păstrează curată și intactă.

La sfârșit — cunoscând greșala timpului și a ținutului — stăruie și îndeamnă pe credincioși să nu-și uite nici când de cealaltă hrană, de hrana sufletească care e rugăciunea, ci să o folosească cât mai mult, cât mai des.

După terminarea serviciului divin P. S. Sa, împreună cu suita, cu preoțimea, cu notabilitățile și cu un mănunchiu de fruntași intelectuali mireni, se îndreaptă spre locuința preotului tânăr unde face revizia oficiului parohial dând cuvenitele sfaturi și îndemnuri. Cu aceeași asistență se îndreaptă apoi spre locuința parohului Moise Aron, care e suferind de reumatism, — unde e așteptat cu iubire și într'un mod vrednic de toată lauda. Pe preotul bolnav l-a mângâiat cu duioșie de adevărat părinte. De acest gest înalt, de această atenție arhierescă numitul preot s'a simțit foarte măgulit.

Tot timpul cât a petrecut P. S. Sa în comună poporul L-a înconjurat cu mare iubire în tot locul, pe toate străzile pe unde avea să treacă ca să-L mai vadă și să se împărtășească de binecuvântarea arhierescă.

*

Descinderea episcopului în mijlocul păstorilor după cum vedem nu poate fi decât salutară, atât pentru popor cât și pentru preoțime. Cunoașterea mai de aproape a poporului și a preoțimei mai ales nu poate fi un lucru indiferent pentru un episcop. Căci un episcop care cunoaște mai de aproape preoții săi nu va da greș nici odată în judecată și aprecierea lor.

Pr. T. R. Periauu.

Mai mult bun simț.

Nimic nu contribuie mai mult și mai cu eficacitate la deprecierea ființei omenești ca și lipsa bunului simț. În drumul nostru pretutindeni suntem orbiți de josnicele-i manifestări cari se deslănțuesc ca o plagă spre rușinea civilizației și a culturii timpului în care trăim.

Aproape la fiecare pas putem observa cum urgia egoismului, — ca produs imanent al ei, — a nimicit aproape cu desăvârșire flacăra iubirii de aproapele, pe care creștinismul a luptat să o întrețină secolii dearândul.

Cu durere în suflet, descoperim adeseori elemente de valoare cu puteri de muncă nebănuite, după care societatea geme azi, căzute victime în cursa calomniilor deslănțuite de semenii lor, lipsiți de bunul simț. În cadrul crizei morale de care ne plângem, intră și germeul lipsei de bun simț, care reprezintă nota caracteristică a animalității care calcă și nimicește totul sub impulsul orb al instinctului de conservare și dominație.

Lipsa bunului simț constituie prin urmare drumul agoniei și al bestialității atât pentru îns cât și pentru societate.

Câți sau care din semenii noștri nu ar considera o insultă, întrebarea ce am cuteza a i-o pune, dacă este ori nu, un „om“, deoarece fiecare din noi avem convingerea că în adevăr suntem „un om“. Dar nu totdeauna sub impunătorul „om“ sub care societatea ne cunoaște și ne apreciază, se ascunde adevăratul om, căci pentru mulți mobilul acțiunii omenești a încetat de a mai fi guvernat de bunul simț, ci este pur și simplu cârmuit de interese meschine și egoiste.

De aceea de cele mai multe ori sub firma de „om“ trăește „omul surogat“, omul lipsit de bunul simț. Acesta formează elementul cel mai primejdios pentru societate în acțiunea pe care aceasta ar întreprinde-o spre realizarea binelui și ca atare el cauzează cel mai mare dezechilibru în viața morală.

Cecace caracterizează mai bine ca orice pe un om lipsit de bunul simț este nerecunoștința. Căci a răsplăti cu rău pe cei cari s'au sacrificat pentru a-ți face un bine, sau pentru a te ajutama, nu poate fi decât lipsă de bun simț.

Recunoștința...? O floare rară care după cum spune un sfânt Părinte, crește numai pe mormânt! Copii, cari în loc a fi recunoscători părinților, iau față de aceștia atitudini nedemne și chiar barbare.

Sunt unii cari au aceeaș atitudine și față de păstoriile lor sufletești când aceștia scutură din când în când cărja din cauza păcatului care „țipă pe aripa templului“.

Chiar dacă cineva ar cunoaște toate tainele științii și nu știe să fie recunoscător semenilor săi, nu se poate numi un adevărat om.

O altă manoperă destul de detestabilă a celor lipsiți de bunul simț este a înjosi pe alții și a se ridica înșiși în fața opiniei publice. Calomniind în chipul cel mai ordinar pe semenii, din calitățile lor fac o adevărată fanfaronadă. Și pentru a-și putea atinge scopul caută toate posibilitățile de izolare a tot ceace le este superior și incomparabil lor.

Iată dar, nota caracteristică a pseudo-civilizațiunii noastre.

Școala cu tot mașinismul ei educator a dat și dă mulți oameni cu carte multă dar prea puțin cu bunul simț deplin format.

Astăzi avem trebuință nu de unii ca aceștia ci de oameni în sufletul cărora sentimentul bunului simț să fie adânc înrădăcinat.

Avem nevoie de astfel de oameni cari știu să fie recunoscători binefăcătorilor lor, de oameni cari știu și înțeleg să se sacrifice muncii cinstitute pentru un ideal obștesc fără trâmbitare și mai avem lipsă de elemente cari să știe și să supuse mai marilor lor.

De aceea toată truda celor cari au în mână lor soarta generațiilor, trebuie să tindă spre formarea caracterelor întegre prin trezirea și dezvoltarea bunului simț, a cărui lipsă se simte grozav.

Pr. D. V. Anuțoiu.

Dela concubinaj la căsnicia creștină.

Preoții, întocmai ca și credincioșii, pe cari i-a cercetat personal cu dragostea sa Prea Sfințitul nostru episcop diecezan, aproape toți au auzit cuvintele sale de înfierare a vieții nelegiuite, necreștinești, la care se dedau unii oameni, trăind în concubinaj, adică într'o viață conjugală lipsită de binecuvântarea Bisericii. Și cu drept cuvânt, căci în afară de alte nenumărate rele, traiul în concubinaj bântue în voie printre credincioșii noștri. Păstorul nu ezită, cu nici un prilej, să biciuiască toate aceste urâte moravuri și păcate, dar mai cu dinadinsul a combate concubinajul.

Concubinajul, o formă a traiului în comun a bărbatului cu femeia, este vechi. Cu timpul, pe măsură ce omul a apucat să trăiască o viață

în societate, tot mai bine organizată, felul de viață conjugală a fost normat într'o formă din ce în ce mai desăvârșită.

Biserica noastră creștină pune creațiunea ca baștină a originii căsătoriei; Mântuitorul Hristos spune prin cuvintele sfântului evangelist Matei că: „Cela ce i-a făcut dintâi, bărbat și muere i-a făcut“... și „ceea ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă“. (Cap. (XIX, 4, 6). Această împreună viețuire, această legătură asupra căreia Apostolul Pavel dădea odinioară efesenilor indicii precise, Biserica lui Hristos a binecuvântat-o, dându-i puterea de Taină. Precum văzurăm însă, mulți chiar dintru început au ocolit prescripțiile Bisericii, și asemenea dobitoacelor, au dus o viață fără cărmă și fără scut dela Dumnezeu. Mai nou, numărul acestora s'a înmulțit cu un alt soi de concubini, nu mai puțin periculoși, al celor cari prevăd pur și simplu cele prescise de legile civile, ale Statului, dar sfidează îndatoririle lor creștinești neglijând cele orânduite de către Biserica lui Hristos în această privință.

Nesmintit pentru societate mai grav pericol prezintă soiul celor dintâi, căci Statul și legile sale sunt satisfăcute din moment ce scriptele ofițerului stării civile înregistrează dorința bărbatului și a femeii de a trăi în comun. *Pentru Biserica însă ambele feluri de viețuiri sunt condamnabile.* Însoțirea bărbatului și a femeiei într'o societate creștină, trebuie să observe poruncile viețuirii creștinești, invocându-se dintru început, prin sfânta Taină a nunții, binecuvântarea lui Dumnezeu asupra legăturii convenite între ei. De aci dar îndemnul atât de stăruitor al înaltului nostru Păstor la părăsirea traiului celui păgânesc, prin intrarea în viața cea bineplăcută lui Dumnezeu.

Și glasul acesta, întovărășit cu atâta înțelegere de conducerea Batalionului Grăniceresc din Caransebeș, pare a nu suna în deșert.

Nu de mult am avut plăcerea de a lua știre, și a înregistra chiar în foaia noastră, că într'o comună s'au săvârșit de-o dată mai multe cununii a unor concubini. Iată exemplul acestora este urmat și în alte părți. În Dognecea preotul a cununat nu mai puțin decât 120 perechi de creștini viețuitori în concubinaj.

Fără îndoială că asemenea îmbucurătoare evenimente au fericirea să descopere și o latură bună a sufletului omenesc a acelor cari odată au primit Taina sfântului botez. Darul lui Dumnezeu, întărit și cu ajutorul Mirungerii nu a rămas nelucrător, ci la timp a legat firul său binefăcător cu puterea altor daruri, coborâte asupra vieții prin Cununie. *Totus*, mulțimea

cazurilor de concubinaje se prezintă ca o urită plagă, adânc înrădăcinată în mijlocul poporului nostru. Arătând o reală înstrăinare de duhul vieții creștinești, aceasta este și consecința unei păstoriri superficiale, menită să arunce o defavorabilă umbră asupra unor preoți; căci în chip neîndoios, viața și faptele creștinilor sunt oglinda activității pastorale.

Să lepădăm dar armele întunerecului și să îmbrăcăm haina luminii, așa cum îndeamnă apostolul. Preoții, având în fruntea lor modelul Arhierelui, să se apuce cu zor de această serioasă muncă. Să se ostenească așa cum se cuvine și cum înșiși au jurat lui Dumnezeu *de a nu lăsa nici o oaie în rătăcire!*

Episcop Nicolae Valimirovcii:

Faurului Constantin despre înțelesul cuvintelor lui Christos: n'am venit să aduc pace ci sabie.

Oare un om așa de adevărat și milostiv, că nu știe înțelesul adânc al acestor cuvinte? Cred, că știi, numai cauți confirmare. Celui drept și milostiv însuș Dumnezeu îi descoperă taina prin Duhul Său. De ai fi fost tu singurul faur în Ierusalim atunci când Evreii l-au răstignit pe Christos, n'ar fi fost cine să le făurească cuie.

Să nu gândiți că am venit să aduc pacea pe pământ; n'am venit să aduc pace ci sabie. Așa a zis Domnul. Cetește ca și cum ar fi zis: n'am venit să împac adevărul cu minciuna, înțelepciunea cu prostia, binele cu răul, dreptatea cu forța, bestialitatea cu umanitatea, nevinovăția cu răsvrătirea, pe Dumnezeu cu Mamona, ci am adus sabie spre a despărți pe una de alta pentru ca să nu se amestece.

Cu ce tai, Doamne? Cu sabia adevărului, sau cu sabia cuvântului lui Dumnezeu, ceacei tot una. Căci, adevărul e cuvântul lui Dumnezeu și cuvântul lui Dumnezeu e adevărul. Apostolu, Pavel învață: *luați sabia duhovnicească, care e cuvântul lui Dumnezeu.* Iar sfântului Ioan în viziune i s'a arătat *Fiul Omului în mijlocul a șapte sfeșnice — și din gura lui ieșea o sabie ascuțită cu două tăișuri.* Sabia ce iasă din gură, ce poate fi decât cuvântul lui Dumnezeu, cuvântul adevărului? Această sabie a adus Iisus Christos pe pământ. Această sabie pentru lume, e aducătoare de mântuire și neîmpăcare între bine și rău. Și atunci și acum și în veci vecilor.

Că această concepere e adevărată se vede din celelalte cuvinte a lui Christos: *că am venit să despart pe om de tatăl său, și pe fică de mama*

sa, și pe noră de soacra sa. Căci dacă fiul îi urmează lui Christos, iar tatăl său rămâne în întunerecul minciunii, sabia adevărului lui Christos despărți-i-va. Adevărul e mai drag decât tatăl. Și dacă flica urmează pe Christos, iar mama rămâne neclintită în lăpădarea dela Christos, ce comuniune poate fi aci? Oare nu e mai dulce Christos decât mama? La tel cu nora și cu soacra ei.

Nu trebuie însă, a înțelege greșit, că acela care cunoaște și îndrăgește pe Christos trebuie numai decât trupește a se despărți de înrudiții săi. Aceasta nu scrie. E de ajuns a fi cu sufletul despărțit, și să nu primești nimic în sufletul tău din cugetele și faptele necredincioșilor. Căci, dacă numai decât s'ar despărți credincioșii, s'ar crea două tabere potrivnice. Atunci cine ar învăța și îndrepta pe necredincioși? Domnul însuș a răbdat lângă Sine pe necredinciosul Iuda timp de trei ani. Înțeleptul Pavel scrie: *căci se sfințește bărbatul nebotezat de femeea botezată, și să sfințește femeea nebotezată de bărbatul botezat.*

În sfârșit, pot să-ți fac cunoscut cum tâlcuește acele cuvinte a lui Christos, vestitul Teofilact al Ohridului: „prin tată și mamă și soacră înțelege toate cele bătrâne, iar prin fiu și flică și noră toate cele noi. Domnul, deci dorește ca nouile lui dumnezeiești porunci și învățături să învingă bătrânele păcătoase deprinderi și obiceiuri.

Și astfel cuvântul despre sabia adusă pe pământ, corespunde pe deplin Făcătorului de pace și Dătătorului păcii: Christos. El dă pacea sa cerească, ca pe un ceresc balsam, aceluia cari sincer cred într'ănsul. Însă El n'a venit să facă pace între fiii luminii și fiii întunerecului.

Te salut pe tine și copiii. Pacea lui Dumnezeu și binecuvântarea.

Traducere din limba sârbă de:
Pr. A. Uroș-Doloveanu.

ȘTIRI

Hirotonire Prea Sfințitul episcop a săvârșit săptămâna trecută următoarele hirotoniri: *Alexandru Nicolici* pentru parohia *Tufări* și *Profir Crisciu* pentru *Seceni*.

Pentru muzeul eparhial au mai intrat următoarele donații: trei cărți bisericești de pe timpul mitropolitului *Teodosie* al Ungro-vlahiei (o evanghelie din 1697, un mineiu dela 1698 și un octoih dela 1700, toate cirlice) dela protopresbiterul *Iosif Câmpianu* al *Mehadiei*; o evanghelie dela 1682 (*Șerban Cantacuzino*) dela preotul *George Popovicu* din *Mărul*. Mulțumirile noastre!

Moartea marelui Hindenburg. Joi noaptea s'a stins din viață bătrânul mareșal Hindenburg, președintele republicii germane. Decedatul s'a bucurat de mare venerație în fața poporului german, care a văzut în biruitorul dela lacurile mazurice pe singura personalitate capabilă să pună ordine în țară acum zece ani, când l-a ales președinte al republicii. Cu pierderea lui, Germania intră în fază de grele frământări.

Scandal și bătae între bapțiști. În comuna Jidovin s'a produs Dumineca trecută o încăerare între bapțiștii de acolo. Anumă, Nicolae Cristea fiind de mai multă vreme suspiciionat de adulter cu o „soră“ a lor din comunitate, a fost crunt bătut de „frații“ din aceeași comunitate, în toial adunării din capiştea lor. Încaerarea a putut fi potolită abia la intervenția jandarmilor din comună, cari l-au salvat astfel pe Cristea, alegându-se el totuși cu leziuni și rane serioase pe corp. Acesta, în necazul lui, s'a abătut pe la crâjmă unde a început a striga: „vezi cine sunt frații, te omoară dacă nu ai pe nimeni(!) dar ei au uitat de vremea când împreună cu mine au săvârșit și ei asemenea fărădelegi“. Nicolae Cristea este căpetenia bapțiștilor din Jidovin.

Mulțumită publică. Organele parohiale din Teregova și pe această cale aduc mulțumiri dlui inginer silvic *Mihail Cloșan* pentru dania de 1200 Lei ce a binevoit să facă sfintei biserici de acolo la plecarea din acea parohie.

Pelerinajele la Sf. Mănăstire H. Bodrog se organizează, ca și în trecut, împreunate cu misiuni religioase pentru popor, la praznicele *Schimbarea la față* (6. VIII), *Adormirea Maicii Domnului* (15. VIII) *Tăierea Capului Sf. Ioan* (29. VIII) *Nașterea Născătoarei de Dumnezeu* (8. IX) și *Înălțarea Sf. Cruci* (14. IX).

Programul misiunilor religioase se întocmește, pentru toate pelerinajele — având în vedere în deosebi tineretul — precum urmează:

Ziua premergătoare praznicului: primirea grupurilor de pelerini.

1. *Vecernia*, cu predica de introducere a misiunilor: Hristos idealul vieții.

Pregătirea pelerinilor pentru mărturisire, cu alocuția despre răspunderea pentru viață (*curățenia vieții și grija de suflet*).

3. *Sf. Maslu pentru bolnavi* și cuvântul despre Hristos tămăduitorul boalelor trupești și sufletești.

4. *Drumul Crucii*, cu meditații la fiecare popas 14) despre Patimile Domnului, cu aplicări la viață.

5. *Privegherea praznicului*, cu litie, eșire la paracelis și predica despre datorii către familie, societate (Sf. Gheorghe, Sf. Paraschiva), stat și cetățenești.

6. *Mezonoptica*, cu alocuția despre ispitele și primejdiile vieții.

Ziua praznicului, de dimineață în biserică.

7. *Acatistul Domnului nostru Iisus Hristos*, rugăciunile pentru Sf. Împărtășire și Sf. Liturghie pentru cuminecarea pelerinilor, cu predică: Hristos regele vieții.

8. *Al doilea Sf. Maslu pentru bolnavi*, în curtea Sf. Mănăstiri, cu alocuția despre Sănătatea fizică și morală.

9. *Cinstitul Paraclis al Prea Sfintei Născătoare de Dumnezeu* și sf. Liturghii în sobor, la paracelis cu predica: Biserica vie — tineretul or Biserica.

10. *Sfințirea apei*, binecuvântarea grâului și obiectelor aduse spre stropire cu aghiazmă, cu alocuția: Hristos

sfințitorul vieții: (munca, distracțiile, prietenii, jocul tineretului).

11. *Incheierea misiunilor* și dimiterea pelerinilor, cu indemn la cultivare prin școala de Dumineca, șezători culturale-religioase, coruri bisericesti.

Pelerinii sunt obligați a se îngriji de cele de lipsă. Sf. Mănăstire nu poate da ocrotire și întreținere decât preoților, cari ajută la sfintele slujbe. Toți ceilalți vor putea afla adăpost în casele sf. Mănăstiri din Bodrogul nou și la particulari, în sătisoarele apropiate.

Broșuri, studii.

Justiția antică și judecarea lui Hristos de dr. *Mihai Groșianu* o foarte interesantă documentare juridică asupra evenimentelor biblice de acum 1900 de ani.

Peștii nobili în apele noastre de munte, de ing. P. Goanță, studiu publicat în revista *Carpații* din Cluj.

Note Oficiale.

Nr. 2989 Șc. 1934.

Indată după apariție am fost recomandat On. preoțimi „Psaltirea versificată“ a preotului Vasile Militaru.

Deoarece numai un număr cu totul redus de preoți a cerut această lucrare de mare folos în problema de actualitate permanentă a educației tineretului, recomandăm lucrarea cu tot dinadinsul întregii noastre preoțimi eparhiale.

Caransebeș din ședința consiliului eparhial ținută în 25 Iulie 1934.

Consiliul eparhial.

* * *

Nr. 3889 E. ex 1934.

Se aduce la cunoștință studenților dela Academia teologică, că înscrierile la Academie se fac anul acesta în zilele de 28—30 Septembrie a. c.

Asupra cazurilor de întârziere din motive binecuvântate, decide Consiliul eparhial.

La înscriere se solvesc următoarele taxe:

a) Didactrul Lei 300.

b) Pentru fondul de ajutorare „Ioan Popasu“ Lei 50.

c) Pentru fondul de excursii Lei 50.

d) Pentru societatea de lectură „Ioan Popasu“ Lei 50.

e) Pentru baie Lei 50.

f) Pentru folosirea mobilierului (interniștii) Lei 100.

Examenele de corigență de curs și examenele generale, se țin începând din 25 Septembrie, iar prelegerile se încep la 2 Octomvrie a. c.

Toți studenții, ai căror părinți nu locuiesc în Caransebeș, sunt obligați să locuiască în Internatul diecezan.

Taxa anuală pentru internat, care după împrejurări se poate majora, este de Lei 8000 (optmii) pe întreg anul școlar și se plătește anticipativ în patru rate de câte Lei 2000 (douămii) și anume rata I. la înscriere, rata II. la 15 Noemvrie a. c. rata III. până la 31 Ianuarie 1935 și rata IV. până la 15 Apr. 1935.

De hainele de pat, de rufărie și de spălătul (curățitul) lor se vor îngriji studenții. Tot așa și de tacâmurile necesare, la întrarea în internat.

Se obsearvă că certificatul medical, pe care au să-l prezinte tinerii, cari intră pentru prima dată în Academia teologică, trebuie să fie eliberat de către medicul Academiei, d-l Dr Virgil Budințianu.

Caransebeș în 28 Iulie 1934.

2-3

Episcopul diecezan:
† Vasile.

Nr. 3890 E. ex 1934.

Consiliului eparhiei ort. rom. a Caransebeșului publică concurs pentru ocuparea postului de *Econom* la internatul Academiei teologice din loc.

Reflectanții la acest post nu pot fi decât numai preoți.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt:

1. Salar lunar de 2000 (două mii) lei luat în bugetul statului.

2. Intreținere, locuință, luminat și încălzit pentru cel mult două persoane.

Cererile timbrate se vor înainta Consiliului eparhial până inclusive 13 August 1934.

Caransebeș în 24 Iulie 1934.

2-3

Episcopul diecezan:
† Vasile

CONCURSE.

Nr. 3921 B. 1934.

Se aduce la cunoștința celor interesați, că petițiunile de primire în Academia teologică pe anul școlar 1934-35 sunt a se înainta Consiliului eparhial, prin Oficiile protopopești, până la 15 Septemvrie a. c.

La petițiuni se vor alătura următoarele documente:

1. Extras de botez.

2. Diploma de bacalaureat.

3. Certificat de moralitate dela Oficiul parohial vizat de către Oficiul protopopesc.

4. Certificat dela medicul Academiei teologice, că petentul este deplin sănătos și fără defecte.

5. Declarațiunea părinților sau a tutorelui că vor suporta toate cheltuelile cu întreținerea petentului în internatul diecezan și cu procurarea uniformei.

Se obsearvă că toți studenții Academiei sunt obligați să locuiască în internatul diecezan.

Petenții, când vor fi chemați, vor avea să se prezinte la Consiliul eparhial.

Caransebeș la 24 Iulie 1934.

Episcopul diecezan:
† Vasile

„Frația Ortodoxă Română“ — Secția eparhială Caransebeș.

Nr. 32/1934.

Convocare.

În temeiul art. 16 din statutele asociației, prin aceasta convocăm Adunarea generală eparhială a „Frației Ortodoxe Române“ — Secția Caransebeș, pe Duminică 12 August a. c. orele 10.

Program:

Orele 10 participare la sfânta Liturgie în biserica noastră catedrală din Caransebeș, urmată de rugăciunea chemării Duhului sfânt.

Orele 11¹/₂ Deschiderea Adunării în sala festivă a liceului „Traian Doda“, cu următoarea ordine de zi:

a) Cuvântul de deschidere al președintelui secției eparhiale, Dr Cornel Corneanu

b) Raportul general al secretariatului despre activitatea secției dela înființare și până astăzi

c) Raportul casarului

d) Propuneri.

Considerând că aceasta este întâia adunare generală dela înființarea secțiunii Caransebeș a Asociației noastre, de care legăm multe și frumoase nădejdi, invităm pe toți On. membri să o cinstească prin prezența lor.

Caransebeș în 2 August 1934.

Consiliul eparhial al F. O. Rului.

Obiecte bisericesti
dela cele mai renumite fabrici, se află de vânzare la **Librăria Diecezană.**

BIBLIOGRAFIE

„Scrisori creștinești“ de P. S. episcop Grigorie al Aradului. Arad 1934 pagini 70 prețul 35 lei.

O fericită metodă de evanghelizare vădește P. S. autor prin lucrarea de față. Prin 22 scrisori adresate către 22 personalități ale vieții publice și culturale, P. S. Sa arată necesitatea idealului creștin în viață.

Recomandăm broșura cu toată căldura, întemeindu-se pe vaste cunoștințe și informații.

„Părinții Mei“ de Dr Grigorie Comșa episcopul Aradului. Arad 1934, pagini 76, prețul 40 lei.

În timpul de față, când suflă curente dăunătoare educației, această lucrare a P. S. episcop Grigorie este o contribuție reală la opera de educație a generației de azi.

Cartea vibrează puternic de sentimentul iubirei către părinți și arată jertfele părinților P. S. episcop Grigorie. Limba cursivă, ușoară și plină de farmec a autorului cum și cuprinsul interesant, fac ca aceasta carte să fie cea mai potrivită ca lectură în familii și ca premii pentru tineretul școlar.

Gimnaziul de fete Caransebeș.

Aviz.

Inscrierile la Gimnaziul de fete din Caransebeș vor începe la 25 August a. c.

Sunt locuri vacante în toate clasele.

Informațiuni se dau zilnic la Direcțiunea școlii între orele 11—12 a. m.

Caransebeș, la 31 Iulie 1934.

Direcțiunea.

Licitațiune minuendă.

Consiliul parohial din Satu-mic în baza deciziei Venerabilului Consiliu Eparhial ddo 12 Iulie a. c. Nr. 2935 E. escrie concurs pentru repararea sfintei biserici cu oferte închise pe data de 15 August a. c. la oarele 11 a. m. Prețul de esclamare 46.391 Lei 80 b. Planul, devizul de spese și condițiunile se pot vedea la oficiul parohial. Spese de deplasare comuna bisericească nu restituie.

Satu-mic din ședința Consiliului parohial ținută la 22 Iulie 1934.

Ioan Danciu
președinte.

Ioan Boldurean
notar.

Un pian

efțin de vânzare

Str. Patrachie Drăgălina No. 5 Caransebeș.

Redactor responsabil: Nicolae Cornean, consilier referent eparhial

Licitațiune minuendă.

Pe baza aprobării Venerabilului Consiliu Eparhial Nr. 3716 E ex 1934 din 23 Iulie 1934 se escre licitațiune minuendă pentru renovarea sfintei biserici din Șemlacul-mare. Prețul exclamării este 24.100 Lei.

Licitanții sunt obligați a depune 10% cauție din prețul exclamării în bani gata care sumă se va restitui contractantului după colaudare. Spese de drum sau alte cheltueli nu se acordă. Licitațiunea se va ținea la 15 August 1934 la oarele 3 după masă în Șemlacul-Mare.

Consiliul parohial își rezervă dreptul de a da lucrările acelu antreprenor, în care va avea mai multă încredere, fără considerare la rezultatul licitațiunii.

Contractul devine obligator pentru antreprenor imediat după semnare, iar pentru comuna bisericească numai după aprobarea Venerabilului Consiliu Eparhial.

Devizul se poate vedea oricând la Oficiul parohial. Șemlacul-Mare, la 29 Iulie 1934.

Aurel Lazăr
paroh-președinte.

1—2

Ion Ciclovan
notar.

Conspectul Manualelor de religie

pentru învățământul primar publicat în „Biserica ortodoxă română“ Revista Sfântului Sinod. are în locul prim:

Cărțile de Religie

de Dr P. Barbu și Pr. P. Bizerea pentru:

1. Școalele de copii mici și clasa I a școlii primare . . . . . Lei 10.—
2. Clasele II și III ale școlii primare „ 10.—
3. Clasa IV a școlii primare . . . . . „ 10.—
4. Clasele V, VI, și VII ale școlii primare . . . . . „ 15.—

Editate de **Librăria Diecezană, Caransebeș.**

Tipografia

și Librăria

Diecezană

Caransebeș

Este inzestrată și bineasortată cu tot felul de cărți românești literare și științifice,

◆ requisite școlare și de birou. ◆

Execută tot soiul de lucrări tipografice în cel mai scurt timp pe lângă prețuri convenabile. Legătorie proprie.

—: Tiparul și editura Tipografiei diecezane, Caransebeș.